

Εξήγηση της Αΐωδής του κανόνος του Ακαθίστου Ύμνου. (+Α. Θεοδώρου, Καθηγ. Παν/μίου)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή](#)

«Ανοίξω το στόμα μου και πληρωθήσεται πνεύματος και λόγον ερεύσομαι, τη βασιλίδι Μητρί· και οφθήσομαι, φαιθρώς πανηγυρίζων και άσω γηθόμενος ταύτης τα θαύματα».

(Θ' ανοίξω το στόμα μου και θα γεμίσει από Πνεύμα άγιο και θ' απευθύνω λόγο προς τη βασίλισσα Μητέρα του Θεού· και θα με δουν να πανηγυρίζω με φαιδρότητα, ψάλλοντας με ευφρόσυνη χαρά τα θαυμαστά μεγαλεία της).

Ο προφορικός λόγος είναι η εξωτερίκευση του μυστικού ενδιάθετου λόγου. Εκφράζεται με τα όργανα ομιλίας· είναι λόγος στοματικός. Και οι δύο λόγοι - ενδιάθετος και προφορικός- είναι εκδηλώματα της πνευματικής υποστάσεως του ανθρώπου, της εικόνας του Θεού, η οποία έχει την ικανότητα να διαλέγεται εσωτερικά με τον εαυτό της και τον Θεό και να επικοινωνεί εξωτερικά με τους άλλους ανθρώπους. Τα υπόλοιπα ζώα δεν έχουν λόγους. Έχουν μονάχα ένστικτα, φυσικές κινήσεις και ορμές. ([περισσότερα...](#))